

Peggy (49) snijdt gevoelig thema aan in scriptie: “De meeste Belgen sterven niet waar ze dat zouden willen doen”

31/12/2020 om 06:00 door Ingrid Depraetere

Peggy Borremans ontwikkelde een map met fiches die moeten helpen een gesprek op gang te brengen over het levenseinde.

FOTO: IF

HALLE - Peggy Borremans (49) uit Halle studeerde af aan de Odisee-hogeschool in Brussel in de richting gezinswetenschappen met een bachelorproef over thuis sterven. Met haar scriptie haalde ze de finale van de Vlaamse Scriptieprijs 2020.

508 studenten stuurden hun bachelorproef in voor de Vlaamse Scriptieprijs. Slechts vijf werden weerhouden op een shortlist, waaronder de bachelorproef van Peggy Borremans uit Halle. Het thema van haar scriptie is ook niet het meest vrolijke en gaat over thuis sterven. Al ging ze niet met de scriptieprijs naar huis, haar thema blijft actueel.

“Meer mensen moeten de kans krijgen om te sterven op de plaats die ze zelf willen. Maar daarvoor is er bij de families en zorgverleners nood aan meer informatie en ondersteuning. Helaas blijft praten over het levenseinde voor velen een groot taboe, waardoor veel tijd verloren gaat”, vertelt Borremans.

Informatiemap

Om het levenseinde bespreekbaar te maken ontwikkelde ze een informatiemap voor mensen die ongeneeslijk ziek zijn en het gesprek over hoe en waar ze liefst sterven op gang kunnen brengen.

“De casus van Anne en Louis deed me nadenken”, vertelt Peggy. “Anne is ongeneeslijk ziek. Ze beslist voor zichzelf dat ze thuis wil sterven eens voor haar de grens is bereikt. Maar haar partner Louis ziet dit niet zitten. Hierdoor mist Anne lang palliatieve ondersteuning en veel kostbare tijd om samen door te brengen. Maar voor Louis blijft thuis sterven een brug te ver en dus vertrekt Anne huilend naar het ziekenhuis om nooit meer terug te keren.”

Paradox

“Het verhaal en Anne en Louis komt veel vaker voor dan men zou denken. Het is een paradox: de meeste mensen willen liefst thuis sterven, omringd door hun dierbaren, maar in realiteit sterven de meesten elders”, gaat ze verder. “Tijdens mijn opleiding kreeg ik de kans stage te lopen in een dagcentrum voor mensen die ongeneeslijk ziek zijn. Hier onderzocht ik hoe men gezinnen sterker kan maken als een ziek gezinslid thuis wil overlijden en hoe ze best ondersteund kunnen worden.”

“Essentieel in het hele verhaal is dat zieken met hun gezin en de zorgverlening open kunnen communiceren over hoe zij hun levenseinde zien. Maar dat is nog te vaak een te hoge drempel.”

Map met fiches

“Om die communicatie op gang te brengen of om op zijn minst een opening te creëren tot een gesprek, ontwikkelde ik een map met fiches over mogelijke ondersteuning thuis, zowel voor de patiënt als voor het gezin en over de zorgplanning die er aan vooraf gaat”, zegt Borremans.

Opmerkelijk is dat Peggy, zelf moeder van drie tieners, in het dagelijks leven actief is in een heel andere sector als fiscalist. “Ik doe mijn job graag maar ik voelde nood aan een nieuwe uitdaging en vooral iets met meer menselijk contact. Zo ging ik latere leeftijd gezinswetenschappen studeren. “Of ik met dit nieuwe diploma ook echt iets wil doen? Dat zien we nog wel maar ik sluit het niet uit.”